

FANTASIVERDEN: Inger Haugen (til venstre) og Helene Waage imponerte de 35 fremmøtte i forestillingen Nærhet. Publikum fikk drahjelp av kunstnerne til å komme i kontakt med sin egen fantasi- og assosiasjonsverden. (Foto: Kjell Stenhaug)

en god DRØM

SVOLVÆR: I forestillingen - Nærbilder - ble de 35 tilskuerne ført inn i en verden uten klare spørsmål eller svar. Kunstnerne Inger Haugen og Helene Waage ledet de fremmøtte inn til spennende fantasier og assosiasjoner. For å oppnå dette tok de to kunstnerne i bruk sang, bevegelse, projiserte lysbilder og cellomusikk.

I konkurranse med fotball EM inviterte Kunstfestivalen i Lofoten i samarbeid med multikunstneren Inger Haugen og musikeren Helene Waage til en urpremiere. Bomberommet til Svolve barn- og ungdomsskole var for anledningen gjort om til et primitivt, men effektivt forestillingslokale. I dette kalde, fuktige lokalet, var det montert florlett stoff i taket og dette fungerte som en tredimensjonal scene. Under disse svært enkle omgivelsene utforsket kunstnerne samspillet mellom akustisk musikk, sang, abstrakte bilder og bevegelse. Scenen ble lyssatt av manipulerte lysbilder og de

to aktørene deltok selv aktivt i bildene. Enten ved å underbygge den visuelle stemningen med musikk eller ved å fange lyset for skape bevegelse i stillbilder. Det hele ble gjennomført på en glimrende måte. Kort sagt - meget vakkert og imponerende.

Frossen improvisasjon

- Er det noen linjer eller likhetspunkter mellom forestillingen og sekstallets såkalte "happening-er"?

- Nei, det er mere i sjangeren "performance", fordi det meste av stykket er fastlagt i det vi entrer scenen. Men, stykkets natur

gjør at vi har litt rom for øyeblikkets impulser, men i all hovedsak er det fastlåst, sier Inger Haugen.

- Det har derimot vært en "happening" for oss. Vi har improvisert oss frem til dette over trekvart år, skyter Helene inn. Vi kan si at stykket består av improvisasjoner som vi har frosset.

Inger Haugen har tidligere jobbet med dansere, men har denne gangen har tatt skrittet fullt ut og deltar selv fysisk i sitt kunstverk. Også for Helene Waage har stykket gitt muligheter til utvikling.

- Denne gangen har jeg skrevet musikken selv, dessuten er det første gang

jeg synger og spiller samtidig. Musikken er laget med tanke på å skape nærhet gjennom klang og overtoner.

- Det ligger en veldig spennende prosess bak dette stykket, det var blant annet på tale å involvere en dikter til å delta i stykket. Det ble det ikke noe av denne gangen, men vi har ikke lagt den ideen helt på hylla. Nå håper vi at vi kan få vist frem stykket også på andre festivaler og kanskje også som skoleforestilling. Det lille formatet dette verket har, gjør det godt egnet til å turnere med, sier de to.

Kjell Stenhaug